

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 5. 4. 1919, sp. zn. Kr I 54/19

Číslo: 34/1919

Právní věta:

K pojmu věci uzamčené (§ 174 IIc tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.04.1919

Spisová značka: Kr I 54/19

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Uzamčenými po rozumu § 174 II lit. c) tr. zák. jsou věci, k nimž cizí osoby nemají normálního přístupu, takže, chtějíce si je osvojit, musí nejprve zdolat překážku, již majitel zúmyslně položil mezi ně a věc k její ochraně před osobami cizími. Při tom jest lhostejno, jaké povahy překážka jest, zda věc jest ve vlastním, užším slova smyslu uzamčena, či chována jest v místnosti, chráněné před cizím vstupem zdí nebo jinou přehradou, a lhostejno jest, zda zdolat lze překážku s větším nebo menším napjetím sil. Větší nebo menší zdolatelnost překážky jest rázu individuálního, s hlediska trestnosti bezvýznamného. Záleží na síle, zručnosti a obratnosti zloděje a jeho pomocných prostředcích. Se zdokonalováním ochranných prostředků drží takřka stejný krok technická vyškolenost zlodějů. Nedobytná pokladna bude pro jednoho zloděje překážkou nezdolnou, pro jiného hračkou, 2 m vysoká ohrada bude pro jednoho zloděje nepřekročitelná, jiný překoná ji hravě. Trestnost nemůže se řídit tímto individuálním měřítkem zloděje, pro trestnost stačiti musí objektivní znak, vyčerpávající se v tom, že majitel věci chtěl přístup k věci cestou normální stížití a také skutečně stížil.